

Hegn at vedligeholde, skal, forsaavidt det er Jordhegn, være berettiget til at tage den fornødne Jord til Hegnets Istandsættelse langs Hegnets Fod paa Naboens Grund, var uden yderligere Begrændsning, men jeg troer imidlertid, at der i Bestemmelsen er givet den fornødne og den eneste mulige Begrændsning. Han foreslog, at Retten til at tage Jord til Hegns Istandsættelse skulde, om jeg forstod ham rei, indskrænkes til 6 Dvarteer fra Hegnets Fod; men det ærede Medlem vil indrømme, at naar de første 6 Dvarteer f. Ex. optages af en vandfuld Grøft, vilde dette være det Samme som, at der ikke var Jord at tage til Hegnet. Jeg troer, at det valgte Udtryk, nemlig, at den Bedkommende skal have Ret til at tage den fornødne Jord „langt Hegnets Fod“, netop siger det, der i dette Tilfælde maa siges. Der er dog ikke nogen Rimelighed for, at den Bedkommende vil tage mere Jord end fornødent til den Istandsættelse, han foretager, ligesaa meget for Naboens Skyld som for sin egen, og naar det siges, at han skal tage Jorden langsmed Hegnets Fod, troer jeg, at det er sagt saa bestemt som muligt, at han ikke har Lov til at komme videre ind paa Marken, end netop Fornødenheden medfører. Særligt er denne Bestemmelse ikke noget Nyt; thi den Ret, som her er udtalt med rene og bestemte Ord, er utvivlsomt ogsaa tilstede efter Forordningen af 1794. — Ligesom § 8 ganske vist indeholder en af de vigtigste af de nye Bestemmelser, som ere foreslaaede, er det ogsaa udenfor al Tvivl, at netop Bestemmelserne deri ere af dem, som ville blive opfattede og bedømte paa de meest afvigende Maader her i Rigsdagen. Dette har allerede viist sig at være Tilfældet i Landsthinget, og at det Samme nu viser sig at være Tilfældet i dette Thing, overraster mig ikke i mindste Maade. Affattelsen af § 8 er i mine Tanker en af de vanskeligste Opgaver, som har været stillet mig, men særlig med Hensyn til denne Paragraph har jeg maattet lade det være mig magtpaaliggende, saavidt muligt, at opretholde de Rættigheder, den nu bestaaende Lovgivning giver Eodseieren. Deri vil ogsaa det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds finde

Forklaringen af den efter hans Mening ukil- lige Bestemmelse, som findes i Paragraphen om, at der i Tilfælde af, at et Hegn efter Kjendelse skal ombyttes med et andet, skal gives Erstatning, ikke alene for Opførelsen af et nyt Hegn, men ogsaa for den Værdi, det gamle Hegn maatte have for den lovlige Eier, thi hvilken er den Hegnspligtiges Ret efter den nu gjældende Forordning? Den er hverken mere eller mindre end, at Forordningen af 1794 erkjender ham for at være lovlig Eier af Hegnet, ja endog i den Forstand lovlig Eier af Hegnet og af den Grund, hvorpaa det staaer, at dersom han, istedetfor et nuværende Hegn af dobbelte Jordvælde opførte et Steengjærde med Brystsiden imod Naboens, var han berettiget til at tilegne sig som sin Eiendom den Grund, hvorpaa det gamle Hegn havde staaet, endog den halve Deel deraf, som hans Nabo havde afgivet. I den Grad erkjender Forordningen af 1794 den Hegnspligtige for at være Eier af sit Hegn. Det forekommer mig derfor ligesom nødvendigt, at naar man i § 8 vil indføre Bestemmelse om, at den, der hidtil har været lovlig Eier af et Hegn, skal paa Grund af den Skade, det tilføier hans Nabo, være pligtig til at ombytte det med et andet, maa der ogsaa aabnes ham Udgang til Erstatning for det Tab, han lider, thi det er en ligesom Berøvelse af den Eiendom, hvoraf han hidtil lovlig har været i Besiddelse. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) fremkom med en anden Besværling over § 8, som unegtelig forundrede mig. Dersom jeg forstod det ærede Medlem ret, fandt han, at, om man end i Privates Interesse skulde kunne fremtvinge Forandringer i lovligt bestaaende Hegn, var det dog muligt, at man ikke burde kunne gjøre det Samme, naar det ikke var private, men offentlige Interesser, Talen dreiede sig om, f. Ex. en offentlig Ve. Dette forekommer mig overhovedet at være noget svagt, men hvad der yderligere forundrer mig, er, at han ikke har bemærket, at denne Bestemmelse i § 8 er et langt svagere Udtryk for den Ret, der tilkommer den offentlige Ve ligeoverfor de tilgrændsende Eodseiere med Hensyn til